

(Lovforslag nr. L 203. Fremsat 22/3 79. Første behandling 3/4 79. Betænkning 3/5 79).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Eva Gredal (S):

Socialdemokratiet kan ikke stemme for de stillede ændringsforslag.

Hvad angår kristeligt folkepartis forslag om, at kirkeministeriet skulle have et medlem i forebyggelsesrådet i stedet for Forbrugerrådet, så må man i høj grad undres. Det skyldes vel, at kristeligt folkeparti tror, at de alene kan tage patent på holdninger, livsanskuelse og tro, når de kan komme med et sådant forslag. Jeg vil kalde et sådant forslag mærkværdigt for ikke at sige lidt uanstændigt og så i øvrigt sætte spørgsmålstegn ved, hvilken sikkerhed man har for, at kirkeministeriet skulle kunne sikre sådanne holdninger, hvis de skulle udpege en repræsentant til forebyggelsesrådet.

Med hensyn til ændringsforslaget om, at erhvervsorganisationerne skal have fast sæde i rådet, kan vi henholde os til betænkningens bemærkninger, hvor vi hilser med tilfredshed, at arbejdsministeriet under behandlingen af forslaget ministerierne imellem har fået et fast medlem i rådet. Herved er forbindelsen til et meget vigtigt område, arbejdsmiljøet, knyttet.

Vi har endvidere lagt vægt på ministerens udtalelser og skriftlige svar om at nedsætte sagkyndige udvalg med repræsentanter uden for rådet, og at arbejdsmarkedets parter her vil kunne inddrages.

Pilgaard Andersen (FP):

Med hensyn til de stillede ændringsforslag fra DKP og Danmarks retsforbund og kristeligt folkeparti kan jeg oplyse, at dem kan fremskridtspartiet ikke stemme for. Ligesom den forrige taler må man nok undre sig over,

at kirkeministeriet lige pludselig skulle indtages og have et fast medlem i rådet.

I betænkningen hilser man med tilfredshed, at arbejdsministeriet skal have sæde i rådet, som det også fremgår af lovforslaget. Man må undre sig over, at venstre og konservative hilser dette med tilfredshed, da hele lovforslaget går ud på at tyrannisere virksomhederne og give muligheder for, at dette forebyggelsesråd kan stille nye krav til virksomhederne. Vi ved alle sammen, at virksomhederne er i alvorlig klemme med de omkostninger, de har.

Vi har i betænkningen skrevet, at vi gerne havde set, at erhvervsorganisationerne havde været repræsenteret i rådet. Det er ud fra den betragtning, at det kunne give nogen balance i rådet, i hvert fald var der muligheder for, at de også kunne få deres synspunkter frem. Hverken gennem samrådet eller gennem skriftlige spørgsmål til ministeren har der været muligheder for at få erhvervsorganisationerne repræsenteret. Det havde jeg meget gerne set, da rådets hovedformål faktisk er at arbejde inden for erhvervsområdet. Det vil sige, at rådet faktisk kan arbejde uhindret her, og det finder jeg egentlig meget uheldigt.

Derfor vil vi stemme nej til ændringsforslagene, og allerede på nuværende tidspunkt kan vi sige, at vi vil stemme nej til selve lovforslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal kun sige på venstres vegne, at vi må afvise de stillede ændringsforslag. De forrige ordføreres bemærkninger giver mig anledning til at føje et synspunkt til.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi jo har en arbejdsmiljølov. Vi har dér et arbejdsmiljøråd, og vi har dér de erhvervmæssige interesser stærkt impliceret, når det drejer sig om selve arbejdsmiljøet. Jeg tror ikke, at det ville tjene noget formål her at etablere en boldgade for organisationernes indbyrdes synspunkter. Jeg tror tværtimod, at det vil tjene et formål – hvis vi ønsker og mener noget med dette forebyggelsesråd – at have nogle mennesker, som ikke er belastede i så høj grad af erhvervmæssige, organisationsmæssige interesser, men som mere har for øje på tværfaglig basis at finde nogle tiltag, der medfører en bedre ressourceanvendelse,